

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de 28 de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Pace vouă, pacea Mea, aceasta vă dau, fiilor, și vă găsec că Mă întâmpinați dacă M-am vestit că punem masă de cuvânt de sărbătoare peste cetatea Mea cu voi, că e zi de duminică și e în ajun de zi de amintire pentru taina zilei de punerea pietrei de temelie a începutului cetății Noului Meu Ierusalim cu voi acum douăzeci și opt de ani, și de pecetluire cu sfințenie a grădiniței tainei cuvântului Meu, că mare este taina acestui petecuț de pământ, și este ea păstrată între Mine și Tatăl, între Noi și voi, fiilor așezați de cuvântul Meu înaintea Mea pentru tainele lui Dumnezeu purtate cu voi, și iată, punem masă de întâlnire, fiilor, și însemnăm în carte semne de aducere aminte, zilele Domnului cu voi.

O, am sfinții cu Mine pentru această amintire sfântă și plină de dor, dar și de lacrimi sfinte, fiilor, că a fost această taină și lucrare a ei, a fost ca la începutul lumii și a facerii ei, când, după ce le-am zidit pe toate, și pe om, s-a născut duhul rău prin nesupunerea omului sub cuvântul Meu cel făcător, iar duhul rău Mi-a lovit lucrătura și bucuria și atunci și acum, și orice început sfânt are apoi de suferit dacă duhul rău se amestecă și încearcă greu mersul Meu cu omul, anevoioasa Mea cale între cer și pământ și lupta Mea cea pentru ridicarea omului căzut din rai, după ce l-am zidit și i-am dat raiul.

Sunt cu trâmbița Mea, cu Verginica Mea sunt, fiilor. Am pus simbolul ei așezat pe piatră, l-am pus piatră de temelie a cetății Mele cu voi, o, și am împlinit apoi șirag de mărgăritare în jurul grădiniței cuvântului și stau cu voi pe colină verde spre răsărit și facem zile de praznic sfânt în grădinile Mele cu voi, iar Eu stau de veghe și de cârmuire a slavei Mele cu voi aici, când se strâng pe lângă voi cei ce Ne iubesc pe Noi și pe voi pentru taina cuvântului Meu peste pământ în zilele Mele cu voi.

O, fiilor, e bine să se știe bine de toți cei care știu lucrarea Mea cu voi această nouă facere a lumii și a omului, și să știe toți că așa cum Dumnezeu este acolo unde doi și trei se strâng în numele Meu, tot așa acolo unde se strâng doi câte doi și câte trei în numele unui om sau a unei dorințe sau petreceri, fie ea și creștină, dar fără duh curat din cer, o, acolo lucrează diavolul cu ei pe ale lui atât cât nu se poate crede sau vedea că este așa, iar asta se poate citi deslușit de bine prin cei pe care i-am pierdut Noi și voi pentru că așa au făcut doi câte doi, câte trei, dar nu pentru mersul lui Dumnezeu, ci pentru dărâmarea de lângă Mine a celor ce au mâncat la această masă de cuvânt și au lucrat ei vorbiri nevegheate, întâlniri nevegheate, interese nevegheate, și care aduc în creștinism căderi de lângă Dumnezeu și câștig diavolului pe urma muncii Mele pentru om numai pentru că așa vrea diavolul, fiilor.

Tu însă, copile care ascuți și stai credincios lângă Mine, tu să nu-l judeci cu mintea ta pe cel care calcă peste cuvântul de veghe al lui Dumnezeu, că dacă-l judeci pentru neascultarea lui, faci călcare de cuvântul lui Dumnezeu, și spune-i cu Dumnezeu în tine și cu smerenia inimii tale, spune-i lui de Dumnezeu că-L doare de la el, și apoi caută să faci tu voia lui Dumnezeu pentru cel ce nu o face, dar nu te sminti să faci și tu neascultare pentru că face el aceasta, că dacă și tu faci, pățești aceasta pentru că ai judecat pe cel ce calcă peste Dumnezeu, dar fii înțelept, că mustrarea peste o greșală nu este judecata aproapelui, ci este îndreptare.

Iată, în ziua aceasta vorbim de statornicie pe calea cu Mine a celui ce vine după Mine cu crucea sa, cu viața sa sub cruce, fiilor, că nu trebuie să-și aleagă ce să facă cel ce vine să meargă cu Mine pe cale, ci trebuie să facă ce au ceilalți de la el nevoie să facă el, și atunci se cheamă frângerea voii și purtarea crucii, iar altfel stai cu voile tale chiar și când ajuți după

voia ta pe cineva din jurul tău, că am spus în vremea acestui cuvânt că nu mai ridică găleata cea grea, ci pe cea ușoară o caută cel ce vine pe cale cu frații Mei, și de aceea nu se cheamă purtarea crucii o așa purtare.

O, am spus vouă, nu demult v-am șoptit și v-am spus de cei ce-și răcesc credințioșia și iubirea, că nu mai sunt dintre cei frumoși, că-i prinde duhul cel pândăș, și vin apoi spre Mine val de procurori cu cele ce-l răcesc și-l despart de Mine pe creștin, iar Eu, Domnul, ca Judecător stau în fața procurorilor și aștept să văd ce face cel pârât de ei, și stau neputincios așa cum Mă ține omul să stau, că pe toată vremea așteptării pentru dreptatea lucrurilor e vinovat cel pârât, și se numără cu cei răzvrățiți, și nu mai este dintre cei frumoși, mai ales câtă vreme nu se umilește și nu-și vede vina ca s-o dea de peste el.

O, fiilor care Mă purtați când vin, vă dau povață mare vouă pentru statura voastră și pentru cea dintre voi și ei, cei păstoriți de Mine și de voi. Voi de voi să nu vorbiți cu nimeni, dar nici cu voi să nu vorbească cineva de el și pentru el însuși, că voi nu mai sunteți de capul vostru, ci sunteți vasele Mele, și Eu Mă folosesc de ele, și nimeni nu mai are dreptul peste voi. Iar celor păstoriți le spun și lor așa: O, fiilor păstoriți și vegheați cu veghe de sus și de jos, nu vă puneți unii pe alții greutățile sufletului, nu e drept să faceți aceasta dacă vă faceți rost de greutate prin neumilință, prin nemulțumire, ci e drept și bine să lucrați pentru dreptatea Mea, nu pentru a voastră, și vă spun așa ca să nu mai vină căderi în poporul Meu, fiilor, că iată, Mă doare, Mă dor amintirile, Mă dor pierderile, Mă doare bucuria diavolului, care-Mi culcă jos pe cel atras spre neveghe peste el, peste pașii lui. Voi însă nu judecați și nu disprețuiți pe nimeni, chiar dacă ar fi cineva vrednic de dispreț, însă nu ești tu vrednic să disprețuiești, că dacă faci asta ești trufaș, îți iei drepturi și poziții, te simți în stare că ai putere, că ești mai bun, mai în față, o, dar Eu, Domnul, n-am făcut așa, și numai Eu să vă fiu pildă vouă, măi fiilor, numai Eu mereu.

O, Verginica Mea, o, trâmbița Mea, Îmi păstoresc poporul în zi de amintire sfântă, că iată, Ne doare neascultarea celor povățuiți, și care au călcat povața. Te am la masă de amintire lângă Mine și lângă ei, și doare amintirea. Acum douăzeci și opt de ani am avut zi de taină sfântă și am pecetluit cu slujbă și cu cuvânt grădinița cuvântului Meu și începutul cel nou și mersul Meu înainte cu taina venirii Mele cuvânt pe pământ. Durerea Mea e și a ta, dar mângâierea o găsim la cei cu care am rămas, și pe care îi îndemnăm la aplecarea pe care cei nestatornici nu au avut-o de lucrare a lor, iar diavolul a biruit statul lor lângă Mine și le-a dat el de lucru neascultare de cuvântul Meu, și apoi ei au ieșit afară de la Mine și au lovit înapoi și au tot lovit, și s-au crezut deștepți și cu drept să facă aceasta, dar vai de așa înțelepciune a omului care nu-și cunoaște și nu-și duce vina, ci o aruncă înapoi, și n-au luat pildă de la Mine că am purtat vină, numai ca să nu fie omul vinovat, și iată, doar Noi suferim, căci iubirea suferă tăcut, o, și suferim, Verginica Mea.

— *O, Doamne scump, aproape toți cred că între cei din cer e fericire, dar e tot o suferință purtată pentru cei de pe pământ, și e tot o veghe și o neliniște la noi ca să-i păzim de diavolul pe toți, și mai ales pe cei ce au habar de Dumnezeu, o, și mai ales, iată pe noi suferință, ca să-i păzim pe cei ce ne poartă sarcinile, Doamne, că Tu vii cu sfinții Tăi, iar venirea Ta stă povară de dus pentru cei ce ne poartă să venim.*

Îți amintesc de o șoptă a Ta peste ei cu puțin timp în urmă, Doamne, că ai spus de mila Ta, cu care i-ai primit pe cei care au bătut să intre, și au venit și au intrat fără raza care să-i arate pe ei pe dinăuntru, dar Tu ai fost Cel Care Te-ai oprit lângă ei, și n-ai făcut ca levitul și ca preotul din pilda cu cel căzut pe cale, și ai fost cu milă, Doamne, o, și frumoasă este pilda aceea, că iată hanul pentru cei ce ar fi să fie îngrijiți pe bani, Doamne, și apoi cu dobânda pe care Tu ar fi s-o mai plătești pentru cei ridicați de jos și duși spre îngrijire. Aici, însă, iată, altfel de han, loc plin de dăruire și de daruri, iar cei primiți și miluiți nu stau nici de-a gata cât primesc, o, și se scoală și cu nemulțumiri apoi.

Și-Ți mai amintesc, Doamne, că ai șoptit aici peste ei despre gospodina care atunci când o pasăre din curte se arată că dă semn să scoată pui, gospodina casei aprinde o lumânare în loc mai puțin luminat și ia fiecare ou de pus sub cloșcă și se uită în el la lumina lumânării făcându-și mâna căuș deasupra oului ca să vadă dacă are la un capăt bănuț prins pentru naștere de puișori, iar oul sec este dat deoparte, și numai ouăle cu sămânță sunt puse pentru rod de puișori, și ies apoi puișori și cresc. Tu însă n-ai căutat cu lumânarea pe cele din creștin, ci ai dat să-l vindeci cu milă și să-i dai primire și creștere și viață din cer, dar dacă bănuțul nu e bine ales și întărit, credința adică, Doamne, o, nu ies, nu ies pui de soi, ci ies bicisnici și pier mâncăți de uliu sau de dihor, o, și e slabă strânsura noastră după munca cea pentru om, Doamne. Noi însă plângând răbdăm, plângând iubim, plângând așteptăm și mergem iubind, și nu se poate merge fără de iubire, iar cine nu mai iubește nu mai merge, ci se întoarce înapoi, se duce afară, Doamne.

Dar iată azi amintire tot cu durere, numai că duhul mângâierii alină, Doamne, ranele pierderilor mari, că s-a pierdut în amestecătura cea din afară și fiul cel uns dintre cei din biserică din lume și s-a dus și el neputincios, după ce a stat cu Tine și a crezut și a lucrat și a așezat aici apoi piatra de temelie cu binecuvântarea cea de sus și cea de jos, o, și s-a dus apoi spre cei care l-au tras înapoi, l-au tras la ei, dar a rămas pecetluit lucrul lui cu noi, și a mers înainte așezarea de aici și merge, Doamne, și porțile iadului nu pot birui așezarea Ta, de care diavolul se înfricoșează și e plin de frică tot mai mult.

Așadar, vine mângâierea, căci Tu lucrezi cu sfinții și împlinești tot ce este scris să împlinești, și va fi dăruită bucurie mare când Îți vei împlini lucrarea Ta acum, la sfârșit de timp, Doamne scump, iar eu sunt ca și pe pământ trâmbița Ta și lucrez tainic, și privesc cu neșaf la lucrul Tău peste acest popor slujitor acum, și peste cetatea Ta cea dulce nouă, dulce și celor ce vin la izvor în sărbători, dulce și tot mai dulce ea, Doamne, că dulce va fi tot ce va rămâne, tot ce va rodi din lucrarea venirii Tale la ei pe pământ, aici, unde cei din cer vin cu Tine, vin la masă de cuvânt, o, Doamne.

— O, Verginica Mea, lucrăm mângâiere. Duhul mângâierii este lucrarea Noastră, și cu el zidim și lucrăm și înnoim, precum este scris.

O, fiilor, purtați pe Domnul, căci jugul Meu este ușor, așa am spus! Cine crede aceasta ce am spus? Voi știți ce greu și ce urât e jugul cel pus de duhul lumii peste oameni și cum cad sub el cei de sub el. Jugul Meu însă este ușor, este sfânt, și vă voi spune vouă ce putere are sfințenia acestui popor pentru cei vii și pentru cei adormiți, care așteaptă de la cei de pe pământ. Vin și vă spun, fiilor, dar acum vă las sub taina sărbătorii pusă azi pe masă la voi de cuvântul Meu și vă dau să lucrați lucrul zilei, că și azi avem frațiori și surioare la masa Mea cu voi și la bucuria ei cea pentru Mine și pentru voi.

O, pace vouă! Vă strâng la piept. Verginica la fel, și ea vă cuprinde. Avem grijă de voi, fiilor. O, tot așa să aveți și voi de Noi. Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

08/21-07-2019